

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, rozhodl samosoudkyní Mgr. Lucií Trejbalovou v právní věci žalobce **J. CH.**, nar. ■■■, bytem ■■■, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne ■■■, č. j. ■■■,

t a k t o :

- I. Žaloba proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne ■■■, č. j. ■■■, s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů soudního řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal přezkoumání zákonnosti shora uvedeného rozhodnutí žalované, kterým byly zamítnuty námitky žalobce a potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne ■■■, č. j. ■■■. Tímto prvostupňovým rozhodnutím žalovaná vyslovila, že podle § 56 odst. 1 písm. d) a § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, se žalobci od 22. 11. 2013 snižuje výše invalidního důchodu pro invaliditu III. stupně na invalidní důchod pro invaliditu II. stupně s tím, že důchod činí 7 702 Kč měsíčně.

Žalobce s takovým rozhodnutím nesouhlasil, uváděl, že jeho zdravotní stav není uspokojivý a neodpovídá sníženému invalidnímu důchodu II. stupně.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaná navrhla provedení důkazu posudkem příslušné Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „PK MPSV“).

Z předloženého správního spisu soud zjistil následující rozhodné skutečnosti:

Žalobce byl poživatelé invalidního důchodu pro invaliditu III. stupně. Dne 7. 10. 2013 u něj byla provedena lékařkou Okresní správy sociálního zabezpečení v České Lípě (dále jen „OSSZ“) kontrolní prohlídka ve smyslu § 8 zákona č. 582/1991 Sb.,

o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, za přítomnosti žalobce. Podle posudku ze dne 7. 10. 2013 je zdravotní stav žalobce dlouhodobě nepříznivý, zdravotní postižení bylo hodnoceno celkem 55 % mírou poklesu pracovní schopnosti, a to 45 % dle kapitoly IX., oddíl A, položka 6b Přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. s tím, že dle § 3 citované vyhlášky byla procentní míra poklesu pracovní schopnosti zvýšena o 10 %. Na základě vydaného posudku vydala žalovaná dne 22. 10. 2013 prvostupňové rozhodnutí, kterým rozhodla o snížení invalidního důchodu od 22. 11. 2013 z důvodu změny stupně invalidity z III. stupně na II. stupeň podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona o důchodovém pojištění, neboť pracovní schopnost žalobce poklesla jen o 55 % dle posudku OSSZ ze dne 7. 10. 2013.

Proti tomuto rozhodnutí si žalobce podal námitky, ve kterých s poklesem stupně invalidity nesouhlasil.

V řízení o námitkách byl zdravotní stav žalobce posouzen posudkovou službou žalované dne 6. 12. 2013. V posudku o invaliditě podle § 8 zákona č. 582/1991 Sb. posudková lékařka uvedla, z jakých podkladů při vypracování posudku vycházela, dospěla ke stejnému zařazení rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce dle kapitoly IX., oddíl A, položka 6b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., a shodně užíla horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti o 40 %, kterou navýšila o dalších 10 % dle § 3 citované vyhlášky. Rovněž posudková lékařka žalované dospěla k závěru, že se u žalobce již nejedná o invaliditu III. stupně, ale o invaliditu II. stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona o důchodovém pojištění. Zároveň rozvedla, z jakého důvodu došlo k rozdílnému stanovení celkové míry poklesu pracovní schopnosti na 50 % oproti 55 %, ke kterým dospěl posudek OSSZ. Konstatovala, že se jednalo o omyl, přehlédnutí, kdy lékařka OSSZ užíla nesprávnou horní hranici procentní míry poklesu pracovní schopnosti 45 % na místo ve vyhlášce uvedených 40 %.

Ze závěru tohoto lékařského posudku potom žalovaná vyšla při vydání napadeného rozhodnutí, kterým námitky žalobce podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, zamítla a rozhodnutí vydané v I. stupni řízení potvrdila. V odůvodnění žalovaná uvedla, že po přezkoumání zdravotního stavu žalobce zjistila, že se u něj nejedná o invaliditu III. stupně, neboť byl zjištěn pokles pracovní schopnosti jen o 50 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je chronická ischemická nemoc srdce, po proběhlém infarktu s implantací stenu v roce 2006 a bypassu provedeném v roce 2011 s následnou lázeňskou rehabilitací. Komplexním zhodnocení zdravotních potíží objektivizovaných odbornými nálezy nebyla naplněna kritéria invalidizace III. stupně, ale pouze II. stupně, když stanovená 50 % míra poklesu pracovní schopnosti zahrnuje horní hranici procentního rozmezí 40 % pro snížení výkonu při tělesném zatížení a navýšení o 10 % podle § 3 citované vyhlášky pro výkon fyzicky náročné práce. Námitky žalobce o neuspokojivém zdravotním stavu s odkazem na aktuální lékařskou zprávu žalovaná odmítla s tím, v nich nejsou obsaženy nové skutečnosti, které by mohly mít vliv na změnu posudkového závěru. Kardiologický nález z října 2013 potvrzuje kardiopulmonální stabilizaci žalobce, který je dále schopen prací s vyloučením fyzické námahy. Uzavřela tím, že podmínky pro snížení invalidního důchodu podle § 56 odst. 1 písm. d) zákona o důchodovém zabezpečení byly splněny, a to z důvodu změny stupně invalidity.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a z hlediska námitek žalobce, které se týkaly nesprávného posouzení změny stupně invalidity, přitom byl soud vázán skutkovým i právním stavem v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1, odst. 2 s. ř. s.). Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

V soudním přezkumném řízení bylo doplněno posouzení zdravotního stavu žalobce posudkem PK MPSV, pracoviště Ústí nad Labem, v souladu s § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., dle kterého PK MPSV posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového zabezpečení.

Podle protokolu o jednání PK MPSV ze dne 24. 4. 2014 jednala PK MPSV v příslušném složení za účasti odborného lékaře z oboru interního lékařství. Žalobce se k jednání PK MPSV omluvil, žádal o posouzení zdravotního stavu bez osobní účasti. PK MPSV na to shledala, že podkladová dokumentace je dostatečná k přijetí posudkového závěru.

PK MPSV v posudku ze dne 24. 4. 2014 konstatovala, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované se u žalobce jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, kdy došlo k poklesu pracovní schopnosti o 50 %, nešlo tak o invaliditu III. stupně dle § 39 odst. 2 písm. c) zákona o důchodovém pojištění, šlo o invaliditu II. stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona o důchodovém pojištění, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, ne však více než o 69 %. Jako dominující příčinu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobce PK MPSV označila chronickou ischemickou chorobu srdeční se stavem po infarktu myokardu v letech 2006 a 2010, stavem po čtyřnásobném bypassu v roce 2011 a stavu po opakované implantaci stentu v letech 2006 a 2007, tedy o postižení po operačních a intervenčních zákrocích na srdci ve smyslu kapitoly IX., oddíl A, položka 6b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. s využitím horní hranice 40 %, jež bylo třeba navýšit o dalších 10 % dle § 3 odst. 2 prováděcí vyhlášky s ohledem na předchozí výdělečné činnosti. K tomuto posudku se žalobce nevyjádřil, nenavrhл provedení dalších důkazů, stejně tak žalovaná.

Provedený důkaz posudkem PK MPSV byl soudem zhodnocen podle § 77 odst. 2 s. ř. s. Při hodnocení posudku PK MPSV soud zjišťuje, zda byla během posudkového řízení dodržena příslušná zákonná ustanovení upravující činnost PK MPSV a náležitosti posudku, posudek hodnotí z hlediska jeho úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti. Pokud soud neshledá žádné skutečnosti posudkový závěr zpochybňující, respektuje jeho závěr o hodnotě poklesu pracovní schopnosti, neboť sám nedisponuje medicínskými znalostmi a pravomocí hodnotit zdravotní stav posuzovaného.

V souzeném případě PK MPSV vypracovala posudek v řádném složení, za účasti odborného lékaře z oboru interního lékařství, takže zdravotní postižení žalobce mohlo být řádně zhodnoceno dle posudkových kritérií. Žalobce sice nebyl při jednání PK MPSV dne 24. 4. 2014 přítomen, ale PK MPSV shledala vyžádanou podkladovou posudkovou dokumentaci dostačující. Protože byl žalobce přítomen při předchozích posouzeních zdravotního stavu u OSSZ i žalované, PK MPSV byla seznámena i s jeho subjektivními

potížemi. Posudek PK MPSV obsahuje podrobné odůvodnění hodnocení rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce v souladu s § 2 vyhlášky č. 359/2009 Sb. Dále má soud za to, že PK MPSV měla pro posouzení zdravotního stavu dostatek podkladů, nejen zdravotní dokumentaci ošetřujícího lékaře MUDr. Ž., ale i odborné lékařské zprávy, především z interní a kardiologické ambulance MUDr. U. a zprávy, týkající se předchozí hospitalizace žalobce v souvislosti s jeho srdečními chorobami a lázeňskou léčbou v roce 2011. Z těchto lékařských zpráv PK MPSV důsledně vycházela a posloužily jí ke zjištění, že postižení žalobce je na místě hodnotit shodně, jako to učinily již posudkové lékařky OSSZ a žalované, totiž dle kapitoly IX., oddíl A, položka 6b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Podle názoru soudu PK MPSV řádně uvedla, z jakých důvodů takto zdravotní stav žalobce posoudila právě popsáním způsobem, zdůvodnila použití horní hranice 40 % míry poklesu pracovní schopnosti. Takto stanovenou míru poklesu pracovní schopnosti PK MPSV zcela shodně jako předchozí posudkové lékařky zvýšila o 10 % v souladu s § 3 odst. 2 vyhlášky č. 359/2009 Sb. pro předchozí zaměstnání žalobce, která byla fyzicky náročná.

PK MPSV se podrobně vyjadřovala k tomu, jaká posudková kritéria byla u žalobce naplněna, rovněž přesvědčivě odůvodnila, proč nemůže být zdravotní postižení hodnoceno dle položky 6c se stanovenou vyšší mírou poklesu pracovní schopnosti. Rovněž se vyjádřila k tomu, že při kontrole lékařkou OSSZ dne 12. 10. 2011, kdy byla ještě žalobci uznána invalidita III. stupně, šlo z jejího pohledu již o nadhodnocení poklesu míry pracovní schopnosti. Dále uvedla, že se jednalo o stav stabilizovaný, na který žalobce nemusel být zcela adaptován. Hodnotila, že žalobce je schopen rekvalifikace na jiný druh výdělečných činností, ale rekvalifikace by byla obtížnější, a po vzniku invalidity II. stupně je schopen vykonávat výdělečnou činnost v podstatě menším rozsahu a intenzitě.

Vypracovaný posudek soud považoval za důkaz přesvědčivý, řádně zdůvodňující posouzení nepříznivého zdravotního stavu žalobce. Závěrem lze zdůraznit, že pokles pracovní schopnosti žalobce právě o 50 % (OSSZ uvedených 55 % bylo přehlédnutím, zjevnou chybou) byl schopně hodnocen 3 nezávislými lékařskými institucemi, soud proto posudek považuje za řádný a přesvědčivý.

Podmínky pro získání a trvání nároku na invalidní důchod jsou stanoveny zákonem o důchodovém pojištění. Podle § 39 odst. 1 citovaného zákona je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Podle § 39 odst. 2 citovaného zákona, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně; b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu II. stupně; a c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu III. stupně. Způsob posouzení pracovní schopnosti obsahuje § 39 odst. 3 až 8 zákona o důchodovém pojištění a prováděcí vyhláška č. 359/2009 Sb. Jestliže se změnila skutečnost rozhodné pro výši důchodu nebo pro nárok na jeho výplatu, je zde dán důvod pro změnu rozhodnutí o důchodu. Pokud dojde ke snížení stupně invalidity, je to důvodem pro snížení důchodu ve smyslu § 56 odst. 1 písm. d) zákona o důchodovém pojištění.

Soudu nezbyvá než uvést, že v přezkoumávaném případě byl zákonným způsobem zjištěn pokles pracovní schopnosti o méně než 70 %, žalobce tedy v době vydání napadeného rozhodnutí nebyl ve smyslu § 39 odst. 2 písm. c) zákona o důchodovém pojištění invalidní

pro invaliditu III. stupně. Žalovaná vycházela ze správně zjištěného skutkového stavu, když uvedla, že žalobce není invalidní pro invaliditu III. stupně, ale jen pro invaliditu II. stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona o důchodovém pojištění, a proto mu náleží invalidní důchod pro invaliditu II. stupně. Z tohoto důvodu bylo na místě rozhodnout o snížení invalidního důchodu.

Ze všech uvedených důvodů nebyla žaloba soudem shledána důvodnou a soud ji proto zamítl v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., neboť neúspěšnému žalobci náhrada nákladů řízení nepřísluší, a žalovaná na ni jako orgán důchodového zabezpečení podle § 60 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 118d odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb. nemá nárok.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Liberci dne 12. června 2014.

Mgr. Lucie Trejbalová,
samosoudkyně